

POCIESZNI (5) *av*

o oraz oba e *prawdopodobnie jasne* (tak w pocieszny oraz zwykle w -e).

comp i sup (1+1) n(a)pocieszni(e)j (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Przynosząc nadzieję, pociechę* (2) : Nákoniec nápiśał ták/ bárzo mądrze y poćieźnie/ święty Hieronym: Tá ieśt we wżyśtkim lámá dośkonáłość/ znác do siebie fwoię niedośkonáłość. *LatHar* 250.

Szereg: »dobrze i pociesznie« (1): Ktory lepiej y poćieźniey do nas mowi/ niżli on mowił Iozeph: Pokwápćie fię do mnie. *SkarKaz* 551b.

2. *Z radością, okazując radość, powodując zadowolenie* (3) : *ActReg* 22; Može fię w te dni wefołe krzeźnie y poćieźnie mowić Litánia do Páná Iezulá. *LatHar* 362.

W połączeniu szeregowym (1): Pathym [!] po trzech godzinach vkazał mu fzye papyeśch barzo mylye y laźkawye y kthemu theśch poczyeśchnye. *PowUrb* +3.

Synonimy: 2. *mile, radośnie, wdzięcznie.*

Cf **NIEPOCIESZNI, POCIESZLIWIE**

RS